

«Norge ber bosniske leger reise hjem...»

skriver Aftenposten 20. juli. Der kan de gjøre nytte for seg. Bosniske myndigheter har garantert at de ikke vil bli innkalt til militærtjeneste. Fem personer skal reise i august. Det er omkring et hundre med helsefaglig bakgrunn blant de bosniske innvanderne i Norge.

Bosniere synes å ha ment at FN skal beskytte dem. FN-personell, senest høykommissæren for flyktninger, er blitt møtt med hån og bebreidelser. Som Balkan-folk burde bosnierne ha skjont at det er de selv som må beskytte og forsvare Bosnia. Det virker nesten som om det er Vestens, FNs og NATOs oppgave, — iallfall må vel de vernepliktige som er blitt mottatt i Norge mene at krigen kan føres av stedfortredere.

En ung vernepliktig bosnier sier at han gjerne skulle reise tilbake og slåss. Men på grunn av morens svake hjerte må han bli i Norge. Hvis alle som blir mobilisert kommer seg unna med å skyld på hennsynet til moren, vil det neppe bli mange igjen. Jugoslavene har fått midlertidig beskyttelse i Norge til situasjonen er avklart. Ikke permanent opphold.

En bosnisk sykepleier, som er stolt av at han reiser «av fri vilje og egen overbevisning», skal bli borte ett år, tar ikke med familien. Å flytte tilbake til Bosnia er uaktuelt, sier han. De har det fint i Norge. Ungene går på skole her, og hans kone søker jobb. Det norske velferdssamfunn trer støttende til.

Hvorfor reise tilbake til et Bosnia i ruiner?

Anton Olstad

HD 28/7-95